

طایر دولت مزده سن کوز عسی اللام ان یزین تو ما کالذی کانوا قریب
اولدی ایام معنی ایدر در که قوم او کله کی جری بری الیه صبح این علم مراد
ایلی کی حصول طلب در بون تئیل مکل الیه **قصه** ساقیا نیتا نیر کن زانک
صاحب جلالت ای ساقی بیانه بی بر الیه زینت صاحب جلالت آرزوی
تخت و استراری داد و فکاه آرزوی نیشل و اسرار کی معلوم او فرست
ون فیض طایر در ایام مجلس موافقت و کتم ستر اند کلون میان در جنت نشست
ایضا عیش و عشرت تازه کن بود احضرت و عیش و عشرت تازه الیه
زانکه در جنت خراشیدند نیتا نیر ایضا جنت و عزابت او در گناه
یا زمر مراد لطیف و فتح جنت بلور عشرت و طاعت سی الیه و مکر ساز
چنگ آهنگ نیشل و عیش و مجلس جای امن چنگ ساز و عشرت آهنگ مجلس عیش
امن بری خال جانان دانند دل زلف ساقی و ام آه جانان کی کوه کلان
سخن ساقی که زلفی بران طراغی خال جانان دن مراد بوند تجلی ذات در ساقی
مراد مرشد در دوز این خوشتر مکر و دستا قیا عشرت کرین هر بوند خوش
و در نه ای ساقی عشرت اختیار الیه حال ازین خوشتر نیتا نیر خال ساقی
نخواه حال بون خوشن را که ای عاقصا عراسته **قصه**
پادشاه نیشل و عیش نیتا نیر آن نواند ای پادشاه نیتا نیر الیه کله
لرد خیر اگر بر عزم شتر جهان زنا چکنی قانع اگر جهان خیری قصه کبر
تا هفتی اوج هلال از پیشگاه مسکنت بو جلیق اوج هلال الیه عظمت الیه
آمن و وضعت در نهایت آنکه میسکنی مسکنت آگاه سن و آگاه که کل خدمت
ایبرسن مراد پادشاه از باب طریقه اولن رعایت و احسان اشعار او
پیشگاه مسکنت بر کس کی معنی می صلح طایر بر میدان لوی با ضریب رنگ

نگاه حفظ

گفته از صاحب

این

این سبلی خیم زنگه ارقام بوزنگا رنگ لونیل حکم نیر سی الیه کار جعفر
مرا و صیفه آدنه میسکنی ایضا صیفه اهر مراد نه موافق ایبرسن مراد
نگار حله و مکر نه فیضه از کوب زخارف و نقوش و نیو تیر معیار اولی زین
بلکه علی عبادت و توفیق با بی نه موافق ایبرسن و مکر رنگ بون حله
مفاسسه در نیلی و یانیت ایچو در رسم کوب مفاسسه در کوبون نکل
در خطاب بادت در آنکه ده یا بیخت و نیم آرزوی سوسو کله
اول که که اون لری بوجیت الیه کتوادی بر بوجیت فالت اندی ساقی اون آخیری
بری بوجیت فالت اندی وقت با که حفت و نیم نوده میسکنی سقا
ضرعت اوله سونکه بری بوجی اون الیه ایبرسن حفت و نیم مراد حضرت
حضرت در عیال مس جمع عمر کی الیه طاعت صرف ایبرسن دن مراد امن
بجاء بالهسته فکله عشر امتیالها سجدا و ن ثواب بر سیر اذن صفت
سخر نایون کسنگ اکثر زمان ده اون آخیری بری بوجی اقیه فالت ایبرش
نکده در بوجیت ماعت و نیم اور و بیستی نو کوره **قصه**
ای مکر اصل حال جوهرت از جقد و حرض ای که کسنگ عالی دانگ
اصل جقد و حرض دن مراد سترادر و بی جزای ذات میمون حضرت از
زرق و زرب و ای که کسنگ مبارک سترادر لوزانگ دریا و حله دن سترادر
و پاک در از زردی کی روانا شتر که شرفیات از اول و لعدن چین
روال اوله که شرفیاتی از زین شسته باز کبری و انگهی بخشی بریو شتر
و آنکه سن و اندون صکره شطانه بنیله سن بوقطعه دن معلوم اولو که
پادشاه بر نیک طوی دن شرفیاتی آلاب بر بر صوبه بر شتر **قصه**
حشش این نظم از میان مستغنی است بونظکی حسی میان دن مستغنی در